

Upoznati hrvatskog čovjeka s hrvatskom knjigom

Umjesto da šute, gledaju i pišu, pisci se danas bore s vjetrenjačama, Hrvati u iseljeništvu nezainteresirani su za hrvatsku knjigu, a u Hrvatskoj nemaju novca za knjigu

Tekst: Uredništvo

Na jednom predavljanju knjige htio sam govoriti svom čovjeku, ali nije ga bilo. Na žalost, Hrvati ovdje u tuđini nezainteresirani su za knjigu, za hrvatsku knjigu. Molim vas, učinimo nešto da se promijeni. Moramo na neki način uzdignuti hrvatsku knjigu među Hrvatima, možda stvoriti i neku nagradu za najbolju hrvatsku knjigu među iseljeničkim autorima jer Hrvati u tuđini više ne prepoznaju svoje – ustvrdio je hrvatski pjesnik Zdravko Luburić na literarnoj tribini održanoj u Wiesbadenu u povodu Svjetskog dana knjige i autorskih prava.

Govoreći o kulturi, njezinoj stabilnosti i dubini koja bi trebala biti utkana u hrvatskog čovjeka, Luburić je ustvrdio kako knjige među Hrvatima zapravo i nema te kako je to zabrinjavajuće i žalosno.

Žalosno je i to, rekla je Marijana Dokoza, da je izdavaštvo danas spalo na niske grane, ne štiti autore niti gleda na njihove interese. – Autori su danas prepušteni sami sebi, sami se bore da dođu do publike, da čitatelj uzme u ruke to njihovo djelo. Vjerojatno najgore što se jednome piscu može dogoditi, a to je mislim gore i od toga da vas odbiju zbog loše napisanog djela, jest kada vam nekolicina izdavača kaže kako imate izvrsnu knjigu, ali je situacija takva da oni ne mogu financirati tiskanje knjige jer je to skupo. Naravno da se danas sve vrti oko financija, ali u konačnici kada autor gleda kako lju-

di npr. na promociji kupuju njihovu knjigu, ni u jednom trenutku ne razmišlja o zarađenom novcu, već o tome u koliko će se mjeri čitatelj uživjeti u njihovo djelo i hoće li mu se sviđjeti – rekla je Dokoza.

Paradoks je da su Hrvati u iseljeništvu nezainteresirani za hrvatsku knjigu dok Hrvati u domovini nemaju novca za knjigu.

Osim Luburića i Dokoze, na literarnoj tribini predstavili su se svojim radovima književnici i publicisti - Lidija Marić, Katica Kiš i Ranko Četković.

Svjetski dan knjige i autorskih prava proglašen je 23. travnja 1995. na Glavnoj skupštini UNESCO-a, kao simbolični datum u svjetskoj književnosti jer su toga dana 1616. umrli Miguel de Cervantes, William Shakespeare i Inca Garcilaso de la Vega. Na taj datum su tijekom godina rođeni ili umrli ugledni autori kao što su Maurice Druon, K. Laxness, Vladimir Nabokov, Josep Pla i Manuel Mejía Vallejo.

Sama zamisao temelji se na katalonskom običaju darivanja knjiga i ruža na dan svetog Jurja. Hrvatska katolička zajednica Wiesbaden ovim susretom željela je obilježiti 170 godina rada Matice hrvatske kao kulturne institucije te spomenuti 450. godišnjicu Novog testameta na hrvatskom jeziku i glagoljici koji je tiskan u njemačkom gradu Tübingenu. ■

kulturna!
Kosoš

S literarne tribine posvećene Svjetskom danu knjige u Wiesbadenu

ENG Getting Croatians acquainted with Croatian books – A round table was staged in Wiesbaden dedicated to World Book Day and author's rights.